

## **Posudek na bakalářskou práci Nicol Tomáškové „Děti a nové technologie v genderové perspektivě: případová studie“**

Genderová socializace je složitý proces, jehož kontext se mění z generace na generaci, přičemž pozdní modernita přinesla dramatické změny prostředí, ve kterém probíhá. S digitalizací a rozvojem digitálních technologií jsou dnes děti vystaveny zhusta jiným výzvám než předchozí generace a tyto výzvy jsou pro starší generace, včetně badatelů a badatelek, často nesrozumitelné. Jejich socializace přitom zahrnuje počítačové hry a nové technologie v míře dosud nevídané. Téma, které si Nicol zvolila, je proto velmi aktuální a je chvályhodné, že se rozhodla vydat cestou do značné míry neprobádanou. Za vhodně zvolenou považuji i metodu polostrukturovaných rozhovorů, které se často používají k získání prvních vhledů do nových oblastí a témat.

Ke svému bakalářskému projektu přistoupila Nicol příkladně. V počítači mám řadu draftů, které ukazují, jak text posouvala ve světle mých připomínek a že mu věnovala opravdu hodně času a energie. Na výsledku je to podle mne znát.

K formální stránce věci nemám prakticky připomínek, což nebývá pravidlem. Editace je pečlivá a je na ní patrná snaha vycytat všechny nedostatky.

Teoretická část nabízí okruh relevantních témat a opět je na ní vidět, že si Nicol buduje svůj teoretický aparát promyšleně a systematicky. Začíná u základních pojmů z oblasti genderových studií a posléze přechází k tématu socializace, ke stručnému představení mediální problematiky a konečně k teoriím hry. Přitom využívá relevantní literaturu. Trochu mne sice mrzí, že nevyslyšela můj apel, aby se postavila kriticky k teorii genderových rolí, která je dnes již překonaná, ale každý máme své preference a oblíbené teorie. Nicméně, u obhajoby by však některé kritiky této teorie zmínit mohla. Považoval bych však za lepší, kdyby pracovala s koncepty jako je genderové sebevyjádření (gender expression), než s problematickým konceptem genderových rolí.

Poněkud zavádějící se mi zdá název podkapitoly 2.1.3.3 Stereotypizace sourozenců, protože podle mne nekoresponduje s jejím obsahem. Ten je spíše o vzájemném ovlivňování sourozenců, než o stereotypizaci.

Představení metodologických východisek a zvolené metody považuji za poměrně zdařilé. Nabízí čtenáři dobrou představu o tom, jak autorka při svém výzkumu postupovala a

ukazuje, že má metody dostatečně zvládnuté i teoreticky. Nevyhýbá se ani diskusi kritérií kvality výzkumu a jeho etických aspektů, což nebývá vždy pravidlem.

Zhodnocení samotné analýzy a závěrů ponechám na oponentce, protože jsem práci příliš blízko a chybí mi potřebný odstup. Oceňuji však snahu propojovat empirickou analýzu s teoretickým aparátem představeným v úvodních kapitolách práce a posunout tak práci od popisu k analýze. Zde je patrný posun od prvních draftů, které byly veskrze popisné. Nakolik je tento posun dostatečný, ponechám opět na hodnocení oponentky.

Celkově práce splňuje nároky kladené na bakalářské práce a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením solidní velmi dobře.

Petr Pavlík

Vedoucí práce

V Praze 11. 8. 2021